		Werſta,	ſülda.
Gatſinaſt	kunni Lisna	24	22
Lisnaſt	„ Tosna	18	116

ja Tosnaſt Moskwa raudteed möda Peterburgi.

Tule-wanker lipab raud-tee peal kui lind,
Söidab Tallinnaſt Peterburgi linna ſind.

Tinti waat.

Konſistoriumiſt kituſe-aukroni wäärt arwatud kiri.

Möda Wini linna ulitſaid käis, ühhel ſuiſel hommikul, üks pealt nähhes arwata kahhe- ehk kolmeteiſtkümne aastane Tiroli-ma pois. Körge laia ärega kübbar peas, ja weike waat rihmaga ſelgas; ta rided ollid jubba kullunud ja näitſid narmaid ja auka, ja jallad ollid hopis paljad. Siiski nähti temmal römus meel ollema, ja ſelge heälega hüdis ta: „Oſtke tinti, oſtke tinti! alw on ta ja hea muſt.“ — Agga kegi ei küſſinud kaupa nähha egga osta ja pois läks ikka eddaſi. Ulitſa nurgal istus naene ja müüs appelſiniſi. Pois jäi ſeisma, wöttis ühhe appelſini kätte ja küſſis: „Mis ſe maksab?“ Naene ütles hinda, ja pois panni appelſini kärmeſt taggaſi ja ütles: „Selle rahhaga ellan minna ennam kui ühhe päwa.“ „Noh ſinno ſuggufe kerjaja poiſil olleks ka öun hea kül ollema, mis ſa appelſini hinda küſſid,“ ütles naene. „Töſſi kül,“ ütles pois, „öun on hea kül ja leib

weel parrem. Agga ſeal maal, kuſt ma tullen, ei olle appelſin ka kallim kui ſiin öun; agga minna ei tarwita neid kumbagid. Agga paljas kerjaja ei olle ma ka mitte, minna müün tinti, kas ostate ehk ka?“ „Ei minnul olle tarwis,“ ütles naene pahha melega, „wöi ſinna ei kerja, niſugguſed ſurelisſed ollete teie Tiroli mehhed keik wöttate ühhegi tühja asja öllale, kedda kegi ei tarwita, ja hulgute ſellega möda maad ilma ümber.“ — Poiſi näggo läks nende ſönnade peale tõſſiſeks ja kurwaks, ta läks eddaſi ja hakkas laulma: — „Minna ollen Tiroli-ma poiſike, kaugele, kaugele jäi minno mäggine iſſa-maa!“ — Se olli üks pitk ja halle luggo, mis ta laulis, wiis ja ſalmid ollid kül pudulisſed, et igga mees wois arro ſada, et need ta omma wälja ärwatud ollid, ja ſe olli temma omma ello luggo, mis ta laulis. Siiski olli temma ſelge lapſelik heäl ja ſe süddamelik laulo wiis armas kuulda. Ta laulis, et temma iſſa mölder olnud mitmeſt pölweſt ja Kaljo-nurga weski peal; mis römus pölli temmal olnud kahhe lehma ja mitme kitſe karjas käies. Siis ſurnud ta emma ärra ja keik nende lojuſed ſanud otſa; pikne pannud weski pöllema ja ka ellomaea pöllenud ärra. Ja wimaks tulli ſe halle lahkuminne iſſaſt, kui iſſa läinud ſullaſe kohta otſima, ja temma tinti müma. Siis hüdis ta ja jälle wahheſt tuggewaste: „Tinti oſtke, tinti oſtke.“ Ja laulis ſiis

Eesti-maa rahwa Kalender 1871, lk. 24